

РЕШЕНИЕ

№ 14834

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **КРИСТИНА Д. НИКОЛОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20211110134843 по описа за 2021 година

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1, във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД във вр. чл. 372 от ТЗ във вр. чл. 367 от ТЗ за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът /ФИРМА/ дължи на ищеца /ФИРМА/, сумата от 12204,39 лв., представляваща сбор от единичната стойност на фактура № 0000322023/13.02.2017 г. и фактура №0000326178/16.03.2017 г., дължима за заплащане на транспортни услуги по договори за международен превоз на стоки през м.02. и м.03.2017г., ведно със законната лихва върху присъдената сума за периода от подаване на заявлението по чл.410 от ГПК (26.03.2020г.), до окончателно плащане на вземането. Прави искане за направените съдебно – деловодни разноски, както и разноските в

заповедното производство.

Ищецът /ФИРМА/ твърди, че между него и ответника /ФИРМА/ е извършен международен транспорт на стоки (райска ябълка) от Кралство Испания до Република България, по заявки на товародателя-ответник. Сочи, че транспорта, предмет на договореното е осъществен при уговорените между страните условия и срок. Твърди, че изпълнението му е прието без забележки от страна на товародателя. Посочва, че за извършените услуги дружество /ФИРМА/ е издало следните данъчни фактури: данъчна фактура №0000322023/13.02.2017 г на стойност 8 449.19 лв. с ДДС; данъчна фактура № 0000326178/16.03.2017 г. на стойност 3 755, 20лв. с ДДС.

Твърди, че към момента на подаване на исковата молба ответникът не е извършил плащания по задълженията си по гореописаните фактури на обща стойност от 12204,39 лв.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът /ФИРМА/ е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове по основание и по размер. Твърди, че процесните стоки (райски ябълки), които са пристигнали в Република България, били в негодно състояние, вследствие на неправилно транспортиране от страна на ищеца.

В съдебно заседание ищецът /ФИРМА/, редовно призован, се представлява от адвокат Г., която поддържа

исковата молба и моли за уважаване на исковата претенция.

В съдебно заседание ответникът „/ФИРМА/, редовно призован, не се представлява.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните събраните по делото писмени доказателства и като ги обсъди в тяхната съвкупност, съгласно изискванията на чл 235 ГПК и чл. 12 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Исковете са допустими, като предявени от надлежна страна в полза на която е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК в производството по ч.гр.д. № 15344/2020г. по описа на СРС, 45-ти състав, в срока по чл. 415 от ГПК и при подадено в срока по чл. 414 от ГПК възражение от ответника.

По делото са приети фактура № 0000322023 от 13.02.2017г. и № 0000326178 от 16.03.2017г., с приета по делото товарителница, от които се установява, че на 27.01.2017г. в гр.Солана, област Валенсия, камион на /ФИРМА/ с рег. № ***/***** натоварва 26 палета стоки, с общо тегло 22 949 кг., които разтоварва на 02.02.2017г. в гр.София, България. След разтоварване ищецът издава фактура № 0000322023 от 13.02.2017г. на стойност 8 449,19 лева с ДДС и с падеж на плащане 23.03.2017г.; на 10.03.2017г. в гр.Солана, област Валенсия,**

камион на /ФИРМА/ с рег. № ***/***** натоварва групажни стоки, с общо тегло 11 500 кг., които разтоварва на 14.03.2017г. в гр.София, България. След разтоварване ищецът издава фактура № 0000326178 от 16.03.2017г. на стойност 3755,20 лева ДДС и с падеж на плащане 25.05.2017г.**

От изслушаната първоначална ССЧЕ, която съдът цени като компетентно изготвена и съотнесима на приетия по делото доказателствен материал, се установява, че счетоводството на ищеца е водено редовно, като процесните фактури са осчетоводени и са взети следните счетоводни операции: Дебит сметка 4111 Клиенти; Аналитична партида /ФИРМА/, Кредит сметка 703 Приходи от услуги, кредит сметка 4532 Начислен ДДС на продажби. След извършена проверка вещото лице установява, че процесните фактури са включени в дневниците за продажба и подадени със Справка-декларация в ТД на НАП от ищеца, както следва: Фактура № 0000322023/13.02.2017г. – ред 2611, м.02.2017г. – справка - декларация № 29001020799/14.03.2017г. и № 0000326178/16.03.2017г. – ред 3619, м.03.2017г.- справка – декларация № 29001021606/13.04.2017г. При извършената проверка вещото лице установява, че няма данни за постъпило плащане по процесните фактури от страна на ответника.

В многократни разговори с ответника не са

предоставени на вещото лице материали за изготвяне на заключението, в частта за отговор по поставените от него въпроси.

При изготвената допълнителна ССчЕ и след извършена проверка в счетоводството на ответника и след справка в ТД на НАП, вещото лице установява, че процесните фактури са включени в дневниците за покупка и по тях са подадени Справка-декларации от ответника, както следва: Фактура № 0000322023/13.02.2017г. – м.02.2017г. – справка –декларация № 22151505581/10.03.2017г. и № 0000326178/16.03.2017г. – м.03.2017г.- справка – декларация № 22151516584/13.04.2017г., като вещото лице установява, че /ФИРМА/ е ползвало правото си на данъчен кредит по процесните фактури.

Страните в производството не спорят, че са били обвързани от договори за международен автомобилен превоз на стоки по смисъла на [чл. 1 от Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки \(CMR\)](#), доколкото мястото на приемане на стоката за превоз и мястото на доставянето ѝ се намират в две различни държави. Съгласно чл. 9, т. 1 от Конвенцията товарителницата удостоверява до доказване на противното условията на договора и получаването на стоката от превозвача, а съгласно чл. 4 договорът за превоз се установява със самата товарителница, но нейната липса не

засяга самото превозно правоотношение. Следователно с подаването на заявки за международен превоз от страна на ответника и нейното приемане от страна на ищеца са сключени договори за международен автомобилен превоз на стоки. Ищецът – превозвач, е извършил уговорените превози, като е доставил в срок стоката, съгласно представената товарителница. Не се установява стоките да са приети с възражения, в предвид направеното от ответника възражение, че стоката е била в негодно според предназначението ѝ състояние. От приетата по делото товарителница се установява, че на горепосочените дати изпращач /ФИРМА/ е натоварил в камиони, собственост ищеца стоката /райска ябълка/, а ответникът, като превозвач е превозил и доставил стоката в България – гр.София. Според чл. 17, т. 1 от Конвенция CMR превозвачът е отговорен за цялостната или частична липса или повреда на стоката от момента на приемането ѝ за превоз до този на доставянето ѝ, както и за забавата при доставянето ѝ. Основанията за освобождаване на превозвача от отговорност са изчерпателно предвидени в чл. 17, § 2 и § 4 от Конвенцията - липсата, повредата или забавата се дължат на: грешки на правоимащия /изпращача или получателя/; нареждане на правоимащия /изпращача или получателя/, което не е резултат на грешка на превозвача; присъщ недостатък на стоката; или обстоятелства, които превозвачът не е могъл да избегне, и последиците, които не е могъл да преодолее. Следва да се

посочи, че тази отговорност е обективна и превозвачът би могъл да се освободи от отговорност само на посочените в конвенцията основания, като по делото са релевирани възражения, че стоката е била в негодно състояние при доставката, вследствие неправилно транспортиране. Следователно в предмета на доказване с оглед естеството на делото е техническата изправност на превозното средство и съответствието му с изискванията стоката да се съхранява под съответен температурен режим, след като и от самата товарителница се установява, че инструкциите на изпращача е стоката да се превозва при температура от +8-9 градуса. Съгласно разпоредбата на чл. 17, т. 3 от Конвенцията за да се освободи от отговорност превозвачът не може да се позовава на недостатъци на превозното средство. В настоящото производство се установи, че стоката е доставена на територията на Р.България и е получена от ответника без възражения. Действително съгласно чл. 8 от горесцитираната конвенция по време на приемането на стоката за превоз, превозвачът е длъжен да провери точността на данните в товарителницата относно броя на колетите, маркировката и номерата им и видимото състояние на стоката и опаковката ѝ и доколкото няма направени констатации за повреда, то следва да се приеме, че стоката е доставена в годно за ползване състояние. Обратното не се установи в процеса при условията на пълно и главно доказване. В конкретния случай получателят е получил стоката, не е направил възражения

за явни недостатъци най – късно в момента на доставянето ѝ, поради което съобразно [чл. 30, ал. 1 от посочената конвенция](#) се счита до доказване на противното /каквото доказване не е проведено/, че е получил стоката в състоянието, описано в товарителницата, тъй като в предвид естеството на стоките, които са потребими /райска ябълка/, то състоянието им при преглед следва да се установи веднага и съответно да се удостовери. След като по делото няма данни ответникът да е направил възражения във връзка със състоянието на стоката, презумпцията не е оборена и съдът приема, че стоката е доставена в годно според предназначението и за ползване състояние.

От изслушаните първоначална и допълнителна ССЧЕ, се установява, че процесните фактури са осчетоводени от ищеца, и че процесните суми не са заплатени. Също така, след справка в НАП вещото лице е установило, че процесните фактури са включени в дневниците за покупка и подадени със справка-декларация по чл. 125 от ЗДДС в ТД на НАП, и че ответника се е възползвал от правото си на данъчен кредит по тях. Фактурите, са отразени в счетоводствата и на двете дружества, поради което отразяват възникналата между тях облигационна връзка и осчетоводяването от търговеца-ответник, включването им в дневника за покупко-продажби и ползването на данъчен кредит по тях по смисъла на ЗДДС представлява признание за възникване на задължението.

По гореизложеното съдът намира иска за основателен и като такъв следва да бъде уважен.

Искане за присъждане на разноси са заявили и двете страни. При този изход на делото, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК право на разноси се поражда в полза на ищеца. На ищеца в заповедното производство следва да му се присъдят разноси в размер на 344,09 лева. Ищецът е заплатил разноси в исковото производство в размер на 244,09 лева за държавна такса, за изслушване на ССЧЕ – 150,00 лева, като се претендира за присъждане и адвокатско възнаграждение в размер на 1000,00 лева, за реалното заплащане на което съобразно постановките на т.1 от ТР № 6/2013г. на ОСГТК на ВКС са налице доказателства на 53 по делото. Или на ищеца в исковото производство следва да бъдат присъдени разноси в размер на 1394,09 лева.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, по предявения от /ФИРМА/, ЕИК ***, срещу /ФИРМА/, ЕИК *****, положителен установителен иск на правно основание чл. 422 от ГПК, че /ФИРМА/ дължи на /ФИРМА/, сумата в размер на 12 204,39 лв., представляваща сбор от единичната стойност на фактура**

№ 0000322023/13.02.2017 г. и фактура

№0000326178/16.03.2017 г., дължима за заплащане на транспортни услуги по договори за международен превоз на стоки през м.02. и м.03.2017г., ведно със законната лихва върху присъдената сума за периода от подаване на заявлението по чл.410 от ГПК (26.03.2020г.), до окончателно плащане на вземането.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***, ДА ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в размер на 344,09 лева, деловодни разноси в заповедното производство на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.**

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***, ДА ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в размер на 1394,09 лева, деловодни разноси в исковото производство на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.**

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____